

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

I. Vvlgī voces & mala omina praedicti saeculi initio passim audita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

rum ordo rumpitur, quo Dei iudicia mutatur, sententia revocantur, & reis destinata supplicia declinantur. Audi quid per Ezechielem Prophetam Deus loquatur. Si, inquit, *populum hunc peccatorum suorum penituerit, me quoque poena quam infligere eis constitui, penitebit.* Tanta scilicet est Dei in firmitati nostrae sese accommodantis benignitas. Idem misericors Deus, iam pronunciata in miserum hominem sententia, gratiam suam de nouo iterum obsignat, & vitam ei qui mortis erat mancipium largitur. Abraham Aben Esra magni nominis inter Iudaicæ disciplinæ Rabinos Doctor, de Israeliticæ populi seruiture loquens, affirmare non dubitat, Ceteri satis quoad partem solidè Deum postquam ex astrorum influentia tanquam rerum futurarum Indice & Protocollo, ut vocant, populum adhuc diu in captiuitate futurum vidisset, commiseratione & charitate motum, signorum adfectus & constellationes divina sua virtute commutasse, exsilijque tempus abbreviasse. Quare æternam illam Sapientiam, & primam, infinitam & incomprehensibilem rerum omnium causam agnoscamus, quæ secundarum causarum ordinem & consequentiam regit & moderatur, tollit, firmat, mutat, quando & quomodo ipsi visum fuerit: interim vero futura in præsentis temporis speculo velut adintuendum, vel certè coniectura eliciendum, nobis proponit.

QUOMODO DEUS IMMINENTENNES MUNDO CALAMITATES VARIJS MODIS ANNUNCIET & PRÆDICAT.

CAPUT III.

ARGUMENTUM.

- I. *Vulgi voces & malis omnia initio seculi prædicti passim audiri.*
 - II. *Deus quibus modis non nunquam nos de imminentibus malis & eius amicitibus commonefaciat.*
 - III. *Religionis mutationes à quibusdam prædicta.*
 - IV. *Frater quidam Franciscanus de futuro Religionis schismate ante Lutheri aduentum concionatur.*
 - V. *Mira eiusdem historia.*
 - VI. *Cæcæ demones idololatriæ populi abominandorum cultuum abolitionem prædicant.*
- I. **A**D recensita hæcenus multa que alia futurorum malorum præsagia, quibus vniuersus quasi Mundus vehementer fuit attonitus, accessit quoque communis vox hominum, in qua sæpe mirabiles prædictiones apparent. Et quem-

admodum aruspices olim ex auium volatu, garritu & eiusmodi auguria sumebant, quorum tamen ipsi ignorabant rationem: ita in hominibus occulta quædam vis tam boni quam mali imminentis quodammodo præsentendi esse videtur. *Vox populi* (inquit non minus verum quam antiquum pro- uerbum) *vox Dei*, id est, ipsa est Veritas. Quotiescunque vna & eadem de re omnes etiam locis & linguis discrepantes populi idem conformiter loquuntur & sentiunt, non illud iam pro hominum testimonio, in quorum animis ut plurimum altissimi sunt recessus, in verbis magna inconstantia, in iudicio non minus varia, quam in vultu diuersitas, sed pro diuino oraculo seu clarissima Dei voce habendum est, occultâ quædam vi, veras rerum imagines (ut Democritus ait) in aere imprimens; & insensibili seu transpiratione seu inspiratione hominum animis insinuans. Hinc est quod communis vulgi vox & vniuersalis consensus, quem *suoparvia* Græci appellant, de rebus futuris multo certius quam de præsentibus pronunciat, quàm in hiscæpe (ut Æschines contra Timarchum inquit) in alijs ratio miscendo fallatur. Quid quod communis hæc hominum vox tanto verior plerumque deprehenditur, quanto incertior eius est auctor: quasi ex altiori quodam ac diuiniore fonte manantis. Et sicut aliquando Panicus terror, nulla apparente causa, subito timore exercitum ita percillit, ut sanguine quasi congelato, & corde ad pedes delapso, ipsi etiam, ut cum Pindaro loquamur:

Dysgenti fugiant, terroribus externati; ita etiam rumor aliquis sæpe sine certo auctore ortus, inconstantis multitudinis ora constanter peruagatur, ac tandem verè esse deprehenditur. Populo Romano ludis Circensibus & spectaculis intentos, repente rumor petrebuit teste Plutarcho, Perseum regem à P. Emilio victum, & Macedonia in prouinciæ formam redactam: cuius quidem rumoris auctor, ut idem testatur, numquam rescisci potuit; fama hæc nihilominus velut momento quodam, ita se diffudit, ut omnes incredibili læticia exsultantes læto carmine victoriam nondum cognitam celebrarint (a). Quemadmodum vero læta sæpe animo, antequam euenerint, præcipimus; sic animus noster quandoque infortunium etiam, quàm longe adhuc abest, nescio quo instinctu sentit, & timidus incertum, quem in se paratum videt, expectat, quamuis nulla metus causa appareat: id quod no-

struo

a. Pausan. in Phoc.

atro magno malo, durante hoc schismate, & ex eo confiato ciuili bello, nō semel ipsi experti sumus. a

II. Postquam Deus urbem illam tantopere sibi amaram excindere constituit primum miserabili illi populo (omnium gentium deprædationi, & odijs postea exposito) extremam miseriam & exitium per ipsorum conscientiam denunciavit, quæ præter continuos morsus & tormenta, instantis exitij vanicinium ex ipsorum ore expressit, quum miserose & propediem perdendos esse clamarent. Soler enim Deus factorum nostrorum cursum, liberrimæ suæ voluntati alligatum, diuersis rationibus nobis ostendere. Longo tempore priusquam Christiani ad Indias penetrassent, & Euangelij lucem opulenti illis & vastissimis, sed incognitis antea terris intulissent, omnium fere sermonibus apud populos illos iactatum ferunt, venturam aliquando gentem brabaram, quæ nouum Deum nouamque religionem sit annunciatura. Similiter in Europa antequam schismatis illa scintilla in Saxoniam gliscere cœpisset, dici vix potest quanto in metu rotus fere Christianos versatus sit orbis. Nondum inspecta flamma, iam plerisque incendijs & tranquillo adhuc mari, naufragium ante oculos obuersabatur. Cisvltaque Rhenum habitantes populi Christi anæ Reipublicæ magna mala, & atrocem Ecclesiæ afflictionem impendere ominabantur. Est hæc diuinæ iustitiæ pars quædam, quod ex æquo doctis atque indoctis sese manifestat. Neque enim satis illud Deo visum est, decreta sua velut ad tabulas cælestium signorum affixa publicare, vt quæ hæc ratione non nisi profunda astrorum scientia instructis, & summa mentis agilitate ac contemplatione cælestia secreta rimantibus patent; indoctis vero, qui ea quæ supra se, nihil ad se pertinere existimant, quique tamquam terræ filij, oculos continuo in terram defixos habent, vel potius ipsi tamquam aimaantia ad perpetuas tenebras condemnata, intra terræ viscera sine oculis degunt, abstrusa sunt & incognita: eoque non tantum in ijs quæ sunt extra homines, verum etiam in ipsis hominibus & per ipsos homines iudicialia manifestat, vt ignorantiam nemo præterdere, aut contra Deum pœnasque ab ipso infligendas mormurare possit. Nihil omnino accidit, quod non populari hæc & communi voce multo ante fuerit denunciatum. Deus (inquit Iosephus) hominum spectat utilitates, deque ijs, quæ scire ad ipsorum salutem interest, in tempore ipsos certiores facit: at mala suo ipsi sibi

iuumento, vt est in prouerbio, accersunt, dicente Propheta, (b) *Perditio tua ex te est o Israel & Poeta quispiam. Multos impendens terras ceruicibus ensis: Nec quisquam vitare tamen studet improbus istum.*

III. Nec vero communis tantum populi vox tempestatem hanc, qua S. Petri nauicula breui agitanda erat, prædixit; verum etiam singulares quædam personæ, diuino incitante spiritu, quasi Iliadem quandam nostrorum malorum nobis contexuerunt. In Germania virgo Hildegardis, diuini interpretis Numinis vastitatem illam & desolationem quæ superiori & nostra ætate Christianam religionem tantopere afflixit, quasi digito præmonstrauit (c) dicens: *Ah misera Ecclesia! quid ages quo te vertes: Mille hæreses in te orientur, quibus resistere vix poteris. Adest tua sacra, atque ad eam ipsa etiam sacra profanaabuntur; Principes contra te insurgent, populi contra te arma capient: omniaque in ruinam tuam conspirabunt. Quum primi illi homines luxui & voluptatibus sese dedissent (d) Deus aquarum eluisionibus vniuersam terram submersit: at quia vltimi seculi homines incredulitate & quouis opinionum vento abripi se patientur, Deus Ecclesiam ab eis auferet.* Omnia eius scripta eiusmodi minis plena sunt, nec fere aliud quam pœnas, vindictam, stragem & vt vno verbo dicam, Catholica Ecclesiæ ruinam representant: *qua tandem recollectis viribus*, (inquit eadem virgo) *eos quos diabolus ad ipsam persequendam vinculis exsoluit, catena rursus constringet.* Post hanc Hieronymus Sauonarola Dominicanæ familiæ monachus, cōsimilibus vocibus Christianum orbem impiere non destitit (e) eadem prædicens, & vniuersum Ecclesiasticum ordinem metu & stupore defigens. Sic apud Mauros quoque in Granatæ regno Alfacis quidam Mosquearum (f) seu fanorum Mahumetanorum ruinam, & Euangelij propagationem prædixit. (f) Et apud Persas Techellis è spelunca sua progressus tam imperij quam religionis scissuram Musulmanis vaticinatus est. (g) Ante vltimam Romanæ urbis direptionem, in qua Carolus Bourbonus occisus fuit homo quidam ignotus, indutus cilicio, discurrens passim ciuibus instantē ruinam & perniciem prædixit, vt suo loco latius a nobis explicabitur. (h) Sic in Anglia virgo quædam

B 2

Eli-

a Sand. li. 1. b Osee c. 13. 9. c lib. Reuelation. d Gen. 7. 2. Pet. 2. 5. e vide Bzouij Annales A. 1494. num. 37. & Anno 1406 & seqq. f Vide P. Cominaum in histor. Gall. Bzouij in Annual Anno 1452 g extat liber. prædict. eius Techellis. h Franck in Chron. part. 2. stat. 6 fol. 692. & libellus de direptione urbis Roma sub Carolo V.